

No. 142

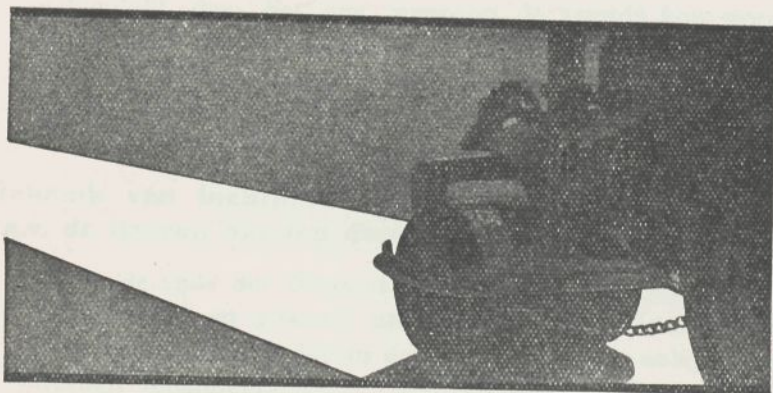
17-10-'35

PUBLICATIE

VAN DE

NEDERLANDSCH-INDISCHE WEGENVEREENIGING

CENTRAAL PROEFSTATION EN
STUDIEBUREAU OP WEGENGEBIED.

VERGADERINGEN VAN DEN WEGENRAAD

No. 6

1005 F40-44

A.G. NIX & CO. ROTTERDAM

Publicatie
Nederlandsch-Indische
Wetgeving

Uitgegeven door de
Rechtspraak

Verordeningen van den
Koning

SAMENVATTING VAN HET VERHANDEL- DE IN DE VERGADERING VAN DEN WEGENRAAD OP 29 SEPTEMBER 1935.

Statutenwijziging.

Kort vóór de algemeene vergadering van 18 Maart 1935 is door één der leden een voorstel tot statutenwijziging ingediend, hetwelk op die vergadering echter niet kon worden behandeld, daar het niet meer op de agenda kon worden geplaatst. Bedoeld voorstel is thans door den Wegenraad in beschouwing genomen, ten einde tijdig voor de behandeling op de volgende algemeene vergadering het standpunt van den Wegenraad te bepalen.

Gebruik van luchtbanden op tijkars en voorschriften t.a.v. de ijzeren banden dezer voertuigen.

Van de zijde der Wegverkeerscommissie heeft men zich tot den Wegenraad gewend om advies inzake bovenvermelde aangelegenheden, welke in de vergadering dan ook uitvoerig werden behandeld.

Algemeen werd onderschreven, dat in het gebruik van luchtbanden voor tijkars voordeel is gelegen, zoowel wat aangaat de wegslijtage, als wat betreft het transport (mindere trekkracht). Deze vermindering in wegslijtage treedt het sterkst aan den dag op geasphalteerde wegen. Aan de hand van globale berekeningen ter zake werd geschat, dat, indien alle tijkars in Ned. Indië op luchtbanden zouden rijden, het wegenonderhoud minstens f 500.000 per jaar minder zou bedragen. Enkele leden wezen er echter op, dat, als men de besparingen op wegenonderhoud zou aanwenden voor de financiering der

invoering van de luchtbanden op deze voertuigen, zulks voor de bevolking hier te lande ongunstig zou zijn door de loonderving t.g.v. een kleiner verbruik aan wegmaterialen, v.n. steenslag, hetwelk bij besteding dezer gelden voor kogel-lagerassen en luchtbanden de bevolking niet in die mate als loon toevloeit.

Mede in dit verband zou het aanbeveling verdienen te onderzoeken of en hoe de aanmaak der betrokken wielen en banden door de Ned. Indische industrie bevorderd kan worden.

In verband met de mindere door luchtbanden aangebrachte wegslijtage werd het redelijk geoordeeld, dat voor tijkars op luchtbanden een minder hooge belasting wordt geheven dan voor die op ijzeren banden; algemeen achtte men billijk een belasting, die de helft bedraagt van hetgeen geheven wordt voor tijkars met ijzeren banden, een reductie, die trouwens door verschillende ressorten reeds toegepast dan wel voorgesteld is. Naar aanleiding hiervan werd echter nog gewezen op de moeilijke omstandigheid, dat de tijkarbelastingen veelal geheven worden door de regentschappen en deze, daar zij (procentsgewijze) minder geasphalteerde wegen hebben dan provincies en gemeenten, relatief juist het minste profiteeren van de vermindering in slijtage.

Algemeene instemming vond een ter zake door de K.N.I.M.C. tot het Hoofd van den Dienst der In- en Uitvoerrechten en Accijnzen gericht verzoek, bij het vaststellen van het invoerrecht-tarief op tijkar-luchtbanden, deze niet te belasten als „autobanden” (12% + 50 opcenten), doch als „vliegtuigbanden” (6% + 50 opcenten). Waar tot nu toe deze banden niet in noemenswaardige hoeveelheden werden ingevoerd, veroorzaakt dit geen direct verlies aan inkomsten voor het land, terwijl anderzijds de derving aan invoerrecht in de toekomst ruimschoots gecompenseerd kan worden geacht door de mindere wegslijtage.

Wat aangaat een stimuleering der invoering van deze banden werd geacht, dat deze meer gelegen is op den weg van particuliere belanghebbenden (al of niet met steun der Algemeene Volkscredietbank) dan op die der Overheid. Wel zou de Overheid ter zake kunnen medewerken door tijkars van eigen diensten van zulke banden te voorzien en te bevorderen, dat aan Overheidsdiensten geleverde wegmaterialen per luchtband-tjikaar worden vervoerd.

Het binnen afzienbaren tijd dwingend voorschrijven van tjiikaar-luchtbanden, zoodat het gebruik van tijkars op ijzeren banden verboden wordt, achtte men voor zoover thans is te oordeelen, nog niet verantwoord. Pas als de invoering der luchtbanden reeds groote vordering zou hebben gemaakt, zoodat slechts een relatief beperkt aantal tijkars op ijzeren banden zou overblijven ware een dergelijke maatregel aan te bevelen.

Ten slotte werd er de aandacht op gevestigd, dat het van voordeel zou zijn, als men reeds thans, nu nog betrekkelijk weinig van zulke banden in omloop zijn, tot normalisatie der band- en wielafmetingen over zou gaan, om te vermijden, dat zulks later bemoeilijkt wordt door het groote aantal in gebruik zijnde wielen van verschillende afmetingen. De Wegenraad zal zich ter zake tot den Normalisatieraad wenden.

Ondanks alle omstandigheden, waarop bovenstaand werd gewezen, is het eind-oordeel van den Wegenraad, dat het gebruik van luchtbanden op tijkars toe te juichen is en dit zoowel weggebruiker als wegbeheerder ten voordeel zal strekken.

De kwestie der voorschriften betreffende de ijzeren banden van tijkars werd gezien in het licht van de voorafgaande beschouwingen omtrent luchtbanden voor deze voertuigen. Het werd n.l. niet juist geacht om, terwijl men hoopt, dat over eenige jaren een niet onbelangrijk aantal tijkars op

luchtbanden zal rijden, aan den vooravond van deze wijziging in bandensoort voorschriften aan te bevelen, die thans een verbouwing van bestaande tjikarwielen noodzakelijk zouden maken. Vandaar dat de Wegenraad niet meende te moeten overgaan tot het aanbevelen van vaste minimum breedtevoorschriften voor ijzeren banden.

Desondanks mag echter niet uit het oog worden verloren, dat het meer algemeen in zwang komen van tjikar-luchtbanden niet meer dan een speculatie is, terwijl de huidige overbelasting der ijzeren tjikarbanden een feit is. Het werd dan ook als noodzakelijk beschouwd om voorschriften ter zake vast te stellen, die het mogelijk zullen maken ten minste tegen de ergste excessen in overbelading te kunnen optreden.

Hiertoe werd unaniem aanbevolen een van de Centrale Regeering uitgaand voorschrift, dat de belasting, welke ijzeren banden op de wegverharding overbrengen, niet meer mag bedragen dan 80 kg per cm breedte van ijzeren velg. Bij een dergelijk voorschrift wordt niet bepaald gedwongen tot ombouw van bestaande ijzeren velgen, doch alleen de op den wagen aan te brengen belading aan een redelijke beperking onderworpen. Desgewenscht kan men deze belading hooger opvoeren door gebruik van breedere ijzeren velgen of, nog beter, door gebruik van luchtbanden.

Ten volle werd door den Wegenraad beseft, dat de contrôle op de naleving van dit voorschrift veel bezwaarlijker is dan bij een bepaling, die een vaste minimum breedtemaat der velg voorschrijft. Deze laatste wordt echter en met het oog op de zeer verschillende tjikartypen in Ned. Indië en met het oog op de mogelijke uitbreiding der luchtbanden niet wenschelijk geoordeeld. Het aanbevolen voorschrift zal het ten slotte toch mogelijk maken om daar, waar belangrijke overbelastingen geregeld plegen voor te komen, overtredding der bepaling tegen te gaan.

Het werkprogramma der N.I. W. V.

Uitvoerig werd ten slotte besproken het werkprogramma der N.I. W. V. Op grond dezer besprekingen kan worden vermeld, dat de voornaamste onderwerpen, die in studie zijn of zullen worden genomen, ondervolgende zijn :

- 1 Cutback-asphalten.
 - 2 Flux-middelen.
 - 3 De hechting van asphalt aan minerale stof.
 - 4 Viscositeits-onderzoek van asphalt.
 - 5 Toepassing van cutback-asphalten.
 - 6 Toepassing van stabiele emulsies.
 - 7 Toepassing van fluxmiddelen.
 - 8 De stroefheid van wegoppervlakken.
 - 9 Onbewaakte overwegen.
 - 10 De golfvorming van wegoppervlakken.
 - 11 De rijkwaliteit van wegoppervlakken.
 - 12 Grondslagonderzoek in verband met de gedragingen van wegverhardingen.
 - 13 Het zwart-spiegelend oppervlak van natte asphaltwegen.
 - 14 Middelzware slijtlagen.
 - 15 Rubber-slijtlagen.
 - 16 Onderhouds-analyses t.o.v. verkeersklassen.
-

